

cych sprzedaży na targowiskach.

Pobór opłaty targowej uzależniony jest zatem od spełnienia dwóch przesłanek: dokonywania sprzedaży i realizowania tej czynności na targowisku.

Pojęcie targowiska dla celów objęcia opłatą targową zawiera art. 15 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w myśl którego targowiskami są wszelkie miejsca, w których jest prowadzony handel.

Postanowienie zawarte w §3 pkt 2 przedmiotowej uchwały Rady Miejskiej w Jarocinie, zwalniająca z opłaty targowej ogródki piwne wiąże to zwolnienie z miejscem zwanym potocznie „ogrodkiem piwnym” lub też tak określanym sposobem wykonywania działalności przez przedsiębiorców. Natomiast zwolnienie to nie jest związane z aktem sprzedaży. Zatem zwolnienie z opłaty targowej sformułowane w §3 pkt 2 wyżej wskazanej uchwały Rady Miejskiej w Jarocinie nie jest zwolnieniem przedmiotowym. Tym samym zwolnienie to narusza przepis art. 19 pkt 3 ustawy o

podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto Kolegium Izby zauważa, iż użyte w wyżej wskazanym §3 pkt 2 uchwały wyrażenie charakteryzujące tzw. „ogrodki piwne” jako „zlokalizowane za odpowiednim zezwoleniem” jest nieprecyzyjne, gdyż np. nie określa przez kogo tak określone zezwolenie zostało wydane i na podstawie jakich przepisów. Akt prawa miejscowego jakim jest przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Jarocinie winien jasno i precyzyjnie określać czy też charakteryzować przedmiot zwolnienia z opłaty targowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) *Grażyna Wróblewska*

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty doręczenia,

za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

800

UCHWAŁA Nr 19/1171/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

§1 ust. 2 pkt 3 uchwały Nr XXXVI (178) 2009 Rady Gminy Mycielin z dnia 24 listopada 2009 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości z uwagi na sprzeczność z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 27 listopada 2009 roku, Rada Gminy Mycielin powołując się na postanowienia art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) postanowiła o zwolnieniach od podatku od

nieruchomości. W §1 ust. 2 pkt 3 tejże uchwały postanowiono, iż „Zwalnia się od podatku od nieruchomości budynki, grunty oraz budowle na terenie Gminy Mycielin związane z działalnością instytucji kultury i pomocy społecznej”

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 §1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Gminę o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z postanowieniem art. 217 Konstytucji RP nakładanie podatków, innych danin publicznych, określenie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Jednocześnie art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym przyznaje gminie prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy wyłącznie na podstawie upoważnień ustawowych.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym w wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach, przy czym wskazać należy, iż do właściwości organów w sferze zobowiązań publiczno – prawnych (np. podatków) nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Podstawę prawną do wprowadzania przez radę gminy zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi art. 7 ust. 3 tej ustawy. Zgodnie z postanowieniem art. 7 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Postanowienia przywołanego wyżej art. 7 ust. 3 muszą być interpretowane ściśle, bowiem zwolnienie podatkowe stanowi odstępstwo od zasady powszechności i równości opodatkowania. Zatem mając na uwadze delegację ustawową, rada gminy może wprowadzić zwolnienia określonych przedmiotów opodatkowania takich jak np. budynek, grunt, budowla. Zwolnienia te winny mieć charakter generalny wskazujący przedmiot opodatkowania a nie selektywny, ograniczony poprzez wskazanie podmiotu, którego zwolnienie dotyczy. Wskazanie w uchwale rady gminy przyporządkowania zwalnianych od podatku nieruchomości określonemu podmiotowi świadczy o nierównym traktowaniu podatników i stanowi naruszenie zasady równości podmiotów określonej w art. 32 i art. 217 Konstytucji. Powyższe narusza także przepis art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych poprzez wskazanie podmiotu, którego zwolnienie dotyczy. Istotnym jest aby przestrzegać zasady, iż to nie osoba podatnika decyduje o zwolnieniu, ale rodzaj przedmiotu opodatkowania. Zwolnienie przedmiotowe winno obejmować nieruchomości określonej kategorii bez względu na to czyją stanowią własność albo w czym są posiadaniu

lub zarządzie. Formułowane warunki zwolnienia mogą odnosić się jedynie do przedmiotu opodatkowania a nie do podmiotów będących podatnikami podatku od nieruchomości. Wobec powyższego zwolnienie od podatku od nieruchomości określone w §1 ust. 2 pkt 3 przedmiotowej uchwały Rady Gminy Mycielin ma charakter podmiotowy. Na mocy postanowień wskazanego §1 ust. 2 pkt 3 zwolniono od podatku od nieruchomości budynki, grunty oraz budowle związane z działalnością instytucji kultury i pomocy społecznej. Z ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123 ze zmianami) wynika, iż instytucjami kultury są w rozumieniu tejże ustawy państwowe oraz samorządowe instytucje kultury. Zatem ze zwolnienia tego nie będzie mógł skorzystać każdy kto prowadzi działalność kulturalną, lecz jedynie zgodnie ze wskazaną ustawą państwowe oraz samorządowe instytucje kultury.

Natomiast z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.) wynika, iż zadania pomocy społecznej wykonują jednostki organizacyjne.

Ustawa ta nie używa pojęcia instytucja pomocy społecznej.

Ponadto użyte we wskazanym wyżej zwolnieniu sformułowanie „(...) instytucji kultury i pomocy społecznej” wskazuje (o czym świadczy użycie spójnika „i”), iż zwolniona od podatku od nieruchomości została instytucja, która równocześnie jest instytucją kultury i instytucją pomocy społecznej. Żaden przepis prawa nie stanowi o tego rodzaju instytucji. Uchwały w sprawach zwolnienia od podatku od nieruchomości stanowiąc przepisy prawa miejscowego powinny być czytelne, jasne i precyzyjne oraz niedozwalające na luzy interpretacyjne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty doręczenia,

za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.